

НОВИНКИ

Львів, 12 березня 1918.

Української пошт в Українській Республіці. Офіційний "Вістник" Української Республіки в філіях міста привіс такий наказ міністра пошт та телеграфії: Наказую всі написи в поштових, телеграфічних і телефонічних установах Української Народної Республіки замінити на український: — "постсово-телеграфне контора", "прайор", рекомендованих листів", "видавання грошей пересіда", "продаж поштових марок", "пошта", "відмін", "прахання ставити в чергу" і т. д. Інші усі склонення, писані російською мовою, винуть бути змінені, а ті, які потрібні і вживані, винуть бути вписані державною українською мовою. Виконати це наказуву в три дні з державною сього наказу за відповідальністю начальника установ і про виконання повідомити

Зміна в команді міста. Командант міста
згадувати. Наскотки розпочав свою візиту.

в околіх їх "не били". Вкінці по тяжких пра-
зьких проміщено їх в велиських селах. Тут
живуть або в будівлених хатах, або у га-
ражах. В деяких хатах живе не кілька родин.
До котрій хаті знайдеться додівка. Спідить
середніх вікових віком, стелять собі і накрива-
ють тим, в чиий підлітковий день ходять. Пропо-
ши збільшити про якусь пестіль немає
нічого. Одіж подібна до сеї, яку носять народ
нагальні. Одні мають кожухи миші сіра
— Обув'є становлять взлетім і лика або
чи кавці. Чоботи шкіряні мають мале хте-
мають нераз єдину і то подерну сорочку
на пів ногі, босе нечіше циганата бігають
ногу. Богато через се верстуджують ся

На житі дістають аж 60 сат. денько звемо звено
дійно місто граничний звіс віктуалів, пр. ку-
кашу і муку. Розділ сего лежить в руках
і солдатів, які не грішать ще до сего ве-
рю солідністю. Щоб угриматись при житті
б'ять рівною по жебрах. Літом зарабляли му-
ки при польних роботах в околичних дворах.
на ношене міщаного наслення до них як най-
гуче. Прозивають їх „хвільми“, та виганяють
зоклиниша, а дітей б'ють і через дереву
звертається. Якби могли — каміни вел-
ла женихна — то би чим отрую дали, так
яка наг. „Przysłowiowa goscinnosc!“ В однім
бив вйт палицею людям, а тяжко вагітну
ку колпув і каміна об землю. Одним словом
їздять ск в нашими людьми гірше як
обою

Та велика нужда, пригноблене і туга від засмічених криків маклюють ся на сумніх блідих щеках лицях. А лише ті такі гарні, правдиві, вінські. Між дівчятами часто видить ся ти-

ку, з його вступництво обняв полковник барон Марк Мелі.

— Польське історичне право I польські історичні гравди. Після польських історичних карт до хвили розбору Польщі належав Тернопіль до "руського" воєводства бельського та становив його західну границю. До того ж воєводства належали: Терешів, Комарів і Грубешів, які Білосторж та Шевченки лежали на території воєводства люблінського. Так само з історичного Підляшшя на припадав Україні з Берестейського воєводства майже нічо. Лише кілька подіумів судівих місцевості в підляського воєводства не пристали Україні, як Константинів, Серники, Мельнич і дрібніші сім'ї селища положені у східності. Натомість ще було підляське воєводство, ділежини скілько 160 км., від Межиріча Слов'яна на півдні, в Дорогичині, Більському, Білостовому, Рафіградом іж по Ангустову вінисчи, ширини подіумів до 75 км. (по місцевість Максимівська, віддалена 70 км. від Варшави) місця остатки яких лежать Україні. Те що віддано Україні під наимену Підляшшя, «західна Берестейщина» по відрізанню від неї Біловежської пущі. — І. К.

— Безсомніність львівського магістратуки. Праранок Лешук, якої чоловік вийшов до Америки висадив через львівський магістрат подані о надежному її зберіганні підпіску. Педдин і всі його переходи були виготовлені в українській мові. Один з магістратських урядників заявив потенцію, що її подання не працює і не подягодається, бо ясно написане в українській мові; коли сказали — буде поданий короткий аміст прошення в польській мові, то воно зогло би було волатися. Про виступи польського корвара вислано депешу до міністерства внутрішніх спорів.

— В справі про орнання наслади. Дотеперішні вголоси Кружка в консументів виказують деякі хиби і для того звертаємо увагу на слідуоче. Друки і все котрі бік висилати ся тільки під одержаню зголошеня, в котрім буде заводане 1) місцевість, 2) пошта, 3) стачя, 4) певіт 5) скількість членів, т. е. голова господарств до межих, 6) скількість осіб, повістуючих на пра-кормленю, 7) найближча істинуоча спілка торго-вельни, 8) імена і павнища та заняті зголови і справник Кружка. На голову і справника треба вибирати людей, котрі до тепер нічого сильного не мали з дотеперішнім розділом карт споживача або средств споживи. Для того ма-ліжити вписувати ся в члені Кружка консументів Народної Торговлі? Бе члені Кружка не платять удаїв, тільки дрібні відатки на здміні страцю і спроваджене товарів, а за се: Кружок старається, щоби кождий член одержав картку споживача для всіх осіб, повістуючих у него із професією, щоби на всі картки одержав при-писану скількість товару, пр. фунт цукру на осі-бу, і то по цінах приписових, а кромі сего буде старається набути інши товарі по гінських цінах. До Кружка в консументів Народної Торговлі по-винні вписувати ся від без огляду на народність

і правдивої жіночої краси. Діти з очима бистрими і розумними дуже милі.

Релігійність і привязане до свого єбранду велике. На більші свята ходять до православної церкви в Люблині або на уніяцьке богослужіння до Любартова. Месса в них честе українська. Мушкини, що колись служили при війську, навсумуються квітчики рес, маки. Діти го-верять молитви російських виговорожей. Волиняни є релігійними покровителем батьківщін.

До умітьського священика відносяться ся дуже прихильне і з довірою. Просить, щоб іх чисто відвідувати, що і робить ся, о скільки часу не вже відійде, бо, як кажуть: „екось так нам все лійше і відрадніше, як батюшка до нас прийде”. — Що вже півтретя року живуть в таких страшних обставинах, не диво що і туга за рідним селом, за своїм краєм велика. Послідні разу випроваджували мене з місця зібрання до пекозія. Я вже всіх. Люди скружали повозку прещели ся зі мною. Приступив близьче і старий Остапчук, господар з над Стозоду, здійми шапку і помігував в руку і питав: „Не знаєте батюшка, чи ми вже скоро поїдемо на свою вільну Україну?!” і дивив ся в мене зором, що очікуючи потакуючої відповіді. Я поглядів старого по своїм волосю і потішачи сказав, що війна вже скінчилася і вже настив мир я вискорі вже неідете до своєї рідної землі. Старий аж ревів, плакав ся з радості, підніс руки і очі в гору і сказав: „Коби Господь Бог дав се як найскоріше” і отер шапкою, що тримав в руці спогані радості.

© L. B.

І віре і сповідане, бо в тій організації ходить з поміч людям і оборону перед надумжаки, бо є доведеною річю, що по деякотрих селях люди одержують всего 1 карбув на господарство і то нераз на 8 душ, а на хвітак не одержують нічого. Є доказаною річю, що приземля топку соли висуває давати 4 або 5 яцин, або вартість К. 1·60 лише двох крон. Кождий повинен стянути до гриви в організацію Кружка, а то старий чи молодий, інтелігент чи селянин, мушин чи жінка. В ніоднім висточу та місці не можна бракнати такого Кружка консументів. У всіх повітових місточках, де є юна Спілка торговельної, повинна оснувати ся сейчас Торговельна кооперативна Спілка на системі Речдель, щоби перенести спрви Повітової Ради Кружка консументів, та стягти на сторіні спрагедливого ревіду карт і средств споживання в своїх сознані та організувати Кружки консументів. — Народна Торгова.

— Де Всеч. Духовенства. Виділ Товариства св. Ап. Павла у т. бое для Всеч. Духовенства реколекцій в дніх 25, 26, 27 лют. звартас с. р. в церкві духовної семінарії у Львові (буль. Конєвника 36). Реколекційні науки ведуть Пресвятацький Митрополит. Початок 25 лютого о год. 6 вечери. Поміщене зможуть війти Всеч. Отці в семінарськім будинку. — Для 28 лютого відбудуться о год. 10 перед подудзям, теж в духовній семінарії, загальні вбори Товариства св. Апостола Павла, на яких буде данний вигід в діяльності виділу і обговорювати си біжучі справи. — Від виділу Товариства св. Ап. Павла.

— Застаноєніс трамвасного руху у Львові.
Упрага львівського трамваю доносить, що з
приходу реканції вугля, призначеного для неї,
здергують ся трамвасний рух від 12. марта
до відмінання.

— Поліс учнінів Інституту ім. Лисенка. Дня 6. марта с. р. в величій сали Муз. Тех. ім. Миколи Лисенка відбув ся концерт славів висшого муз. Інститута, який так програмою свою, як і виконанням переступив рамки звичайних припев-саніх "хопісів", уряджувальних від Інституту. Продукції ті заслужили тому — як на наші від-несення — вповні на назву концерту тим більше, що в виконанні програми брали участь най-шіш учніки висших років Інститута. Переважали — як звичайно — течія Фортепіанові, переплітачи грою скрипковою, сользовим співом та твіром на фортепіані, скрипку і чello. У виконанні пандіків та інших течій було не лише працю учніків та їх учителів, але також індивідуальністі славів, з котрих деякі дали докази незвичайного талану музичного. Невмовідзючі флексіси, якими численно вібрина публіка нагоріджувала виступаючих славів були найкращим визнанням для концертантів і для їх учителів. До гар-ного виведення програвши причинливісь і се не-може, що слави могли покиуватися на кондеу-тіві фортепіані Бедечко-Богдана — Я П.

— Презентація п. надпоручника Остапа Коплюха на доктора відбула на львівськім університеті дnia 12. листопада 1918.

— Виваже відмачене. П. Юстин Даєрович, пак, судовий радник з Станиславової, отримав від цісаря офіційський хрест ордеру Франц Іосифа, а то за ярами при організації цивільних судів в окупованій часті польського королівства і в характері предсідателя апеляційного сенату в Любліні. Саме перед війною дістав п. Даєрович лицарський хрест того ж ордеру. Як виважений правник є наш Земляк тепер приданий австр. міністерством судівництва як правничий референт ц. і к. генерального губернаторства в Любліні.

Активні та резервові офіцери Українці

без ріжниці вищої ранги (так само ав-
дітери, лікарі, превентори еф. і однорічні охот-
ники), що мають покінчений університет (з іспи-
тами чи без)

затвердити подати безпосвідчено (лист звко-
мандуваний!), свій точні здієснені з датами про-
вік, студій, літа і рангу цивільної служби, літа
рангу і приналежності військової служби на адресу:
Ukrainische Parlamentarische Vertretung, Wien Par-
lament.

ОПОВІДКИ.

Середа, 13. марта 1918.
На ил: греко-кат.: Владислав Соловьев. — римо-кат.:
Крастики.
д'ячтраки: греко-кат.: Евдокий — римо-кат.: Ми-
тильда.

Організація українських залізничників подає до відома, що всі інформації і всі кореспонденції до справника належать адресувати: Ва-

